

Postbus 20061
2500 EB Den Haag
Nederland
<http://www.government.nl>

Contactpersoon

DCV-635/2018

Datum 29 januari 2018
Betreft Beslissing op bezwaar Wob-besluit

Geachte

Met deze brief wordt beslist op uw bezwaarschrift van 29 augustus 2017 tegen mijn besluit van 20 juli 2017.

Verloop van de procedure

Bij brief van 25 februari 2017 heeft u bij mijn ministerie een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur ingediend, over de bestuurlijke aangelegenheid "uitvoering van ondersteuning aan Simpel Media/ tv-programma Ontvoerd en betreffen de verstrekking van informatie en/of verzoeken tot financiële, juridische, consulaire, buitenlandse, praktische en andere vormen van ondersteuning alsmede de verzoeken aan Simple Media voor de verstrekking van informatie alsmede voor de genoemde vormen van ondersteuning van het Ministerie van Buitenlandse Zaken". Daarbij heeft u een opsomming gegeven van documenten die volgens u in ieder geval onder uw verzoek vallen.

Bij besluit van 20 juli 2017 is het verzoek deels afgewezen. Tevens is uw bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een besluit gegrond verklaard.

Bij brief van 29 augustus 2017, ontvangen op 31 augustus 2017, heeft u hiertegen een bezwaarschrift ingediend.

Bij brief van 31 augustus 2017 heeft u beroep ingesteld tegen het besluit niet tijdig beslissen. Bij brief van 13 november 2017 heeft de rechtbank dit beroep naar mij doorgestuurd ter behandeling als bezwaarschrift tegen het besluit van 20 juli 2017.

Bij brief van 1 september 2017 heb ik de ontvangst van uw bezwaarschrift bevestigd. Bij e-mail van 13 september 2017 heeft een medewerker u gevraagd of u gehoord wil worden en u verzocht om uw verhinderdata door te geven. Bij brief van 21 september 2017 is u gevraagd om vóór 2 oktober 2017 te laten weten of u gehoord wil worden. Op 4 oktober 2017 heeft u bij e-mail te kennen gegeven wel gehoord te willen worden. De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2017. Bijgaand treft u het verslag aan.

Bij brief van 4 oktober 2017 is de beslistermijn met 6 weken verdaagd.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Datum

29 januari 2018

Onze referentie

DCV-635/2018

Uw bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit. Het voldoet ook aan de overige door de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde eisen zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Zienswijzen

Simpel Media is in de gelegenheid gesteld om zienswijzen te geven bij de openbaarmaking van een aantal documenten.

Simpel Media heeft bij e-mail van 19 januari 2018 te kennen gegeven bezwaar te hebben tegen de openbaarmaking van namen van landen, omdat daarmee de informatie herleidbaar is tot bepaalde personen en de werkwijze van Simpel Media voor een bepaalde aflevering herleidbaar is.

In de eerdere Wob-besluiten is ervoor gekozen om de landennamen openbaar te maken. De onderliggende stukken die een onevenredige inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer en/of onevenredig benadelend zijn, zijn niet openbaar gemaakt. Zie hiertoe mijn motivering als hieronder opgenomen onder overwegingen ten aanzien van de gronden van het bezwaar. Er is thans geen aanleiding om voor een andere werkwijze te kiezen. Ten aanzien van de informatie die in de documenten is vermeld ben ik van mening dat die informatie geen onevenredige inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer en dat ook geen sprake is van onevenredige benadeling bij openbaarmaking. In dit verband wijs ik erop dat het gaat om processuele informatie zoals of er een filmvergunning is vereist in een bepaald land, of de ambassade behulpzaam kan zijn bij het vinden van een advocaat of processuele informatie over de samenwerking met Simpel Media.

Op 26 januari 2018 heeft een medewerker van het ministerie van Buitenlandse Zaken gesproken met een medewerker van Simpel Media, waarbij Simpel Media te kennen heeft gegeven dat uitgestelde verstrekking van de documenten voor het eventueel indienen van een voorlopige voorziening niet nodig is.

Relevante wetsartikelen/juridisch kader

Uw verzoek moet worden beoordeeld aan de hand van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). Uitgangspunt van de Wob is dat er, in het belang van een goede en democratische bestuursvoering, voor degene die om informatie verzoekt een recht op openbaarmaking van de informatie bestaat. Het bestuursorgaan kan de openbaarmaking van de gevraagde informatie achterwege laten wanneer zich (een of meer van) de in artikel 10 en 11 van de wet genoemde uitzonderingsgronden of beperkingen voordoen.

Gronden van beroep

U heeft gronden aangevoerd die betrekking hebben op de rol van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Daarnaast heeft u gronden aangevoerd tegen de toegepaste weigeringsgronden.

U heeft – samengevat weergegeven – de volgende gronden aangevoerd tegen de betrokkenheid van het ministerie van Buitenlandse Zaken bij het tv-programma 'Ontvoerd'.

Datum

29 januari 2018

Onze referentie

DCV-635/2018

1. U wijst op het belang van openbaarmaking. U heeft aanwijzingen dat mijn ministerie niet binnen het kader van zijn bevoegdheden handelt ten behoeve van het commerciële tv-programma 'Ontvoerd'. De rol van het ministerie van Buitenlandse Zaken is volgens u groter dan geschetst in het kopje 'achtergrond' in het besluit van 20 juli 2017 en in de beantwoording van de Kamervragen naar voren komt.
Buitenlandse Zaken zou alleen een rol mogen spelen bij zaken die worden aangekaart door de Centrale Autoriteit in landen die *geen* partij zijn bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag, terwijl uit meerdere stukken (voorbeelden Turkije, Mexico en Portugal) blijkt dat het ministerie van Buitenlandse Zaken ook betrokken is bij zaken die betrekking hebben op landen die partij zijn bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag.
Volgens u mag de Centrale Autoriteit op grond van haar juridische en onafhankelijke rol geen direct contact hebben met Simpel Media. Uit de stukken blijkt (meerdere voorbeelden worden genoemd) dat het ministerie van Buitenlandse Zaken echter de informatie en verzoeken van Simpel Media doorgeeft aan de Centrale Autoriteit. Daarmee wordt via een achterdeur informatie doorgespeeld aan de Centrale Autoriteit.
Het ministerie van Buitenlandse Zaken kijkt volgens u niet naar het belang van het kind, het gaat het ministerie vooral om de bilaterale betrekkingen tussen Nederland en andere landen. In de Bosnië zaak en de Portugal zaak was het ministerie bereid om een reisdocumenten te verstrekken, terwijl de zaak nog onder de rechter was. Dit is in strijd met het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK) op grond waarvan Staten de verplichting hebben om maatregelen te nemen ter bestrijding van 'het wederrechtelijk overbrengen van kinderen naar en het niet doen terugkeren van kinderen uit het buitenland (artikel 11 IVRK) en artikel 3 van het IVRK waarin is bepaald dat de belangen van kinderen de eerste overweging dienen te zijn bij alle maatregelen die kinderen betreffen.
2. U wijst erop dat mijn ministerie informatie krijgt op grond van een in samenspraak met mij opgestelde machtiging. Hiermee machtigt de ouder, die deelneemt aan het televisieprogramma 'Ontvoerd', de producent samen te werken met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Deze machtiging deugt volgens u niet, omdat daaruit niet blijkt dat het tv-programma 'Ontvoerd' bevoegd is informatie te delen namens de andere ouder als sprake is van gedeeld gezag of als de andere ouder gezag heeft. Er vindt een uitwisseling van informatie plaats tussen het ministerie en het tv-programma 'Ontvoerd' over de ouder die geen contract heeft getekend met 'Ontvoerd' en over een kind over wie de ouder in Nederland niet alleen het gezag heeft.

De volgende bezwaargronden heeft u – samengevat weergegeven – aangevoerd tegen de in het bestreden besluit toegepaste weigeringsgronden.

3. U bent van mening dat het belang van openbaarheid zwaarder dient te wegen dan het relatieve belang op eerbiediging van de persoonlijke

levenssfeer. In dit verband wijst u op het hiervoor uiteengezette discutabel handelen van het ministerie van Buitenlandse Zaken. U wijst specifiek op de Portugal zaak waarbij een medewerker van de Nederlandse ambassade betrokken is geweest bij misleiding van Portugese autoriteiten. Zie beelden onderzoeksprogramma 'Sexta as 9' van 10 maart 2017, RTP 1, <https://www.rtp.pt/play/p3138/e277961/sexta-as-9> en RTP 3 <https://www.rtp.pt/play/p3139/e277974/sexta-as-11> . Uit deze beelden blijkt volgens u dat een medewerker van de ambassade contact heeft opgenomen met de behandelende Portugese rechter en informatie heeft gedeeld. Het lijkt er volgens u op dat deze weigeringsgrond wordt toegepast om zicht op het handelen van de ministeries van Buitenlandse Zaken en Justitie en Veiligheid te kunnen voorkomen. Het is juist in het belang van kinderen die door discutabel handelen van het tv-programma 'Ontvoerd' met ondersteuning van het ministerie van Justitie en Veiligheid bij ouders zijn weggehaald terwijl er nog procedures liepen.

Datum

29 januari 2018

Onze referentie

DCV-635/2018

4. U betoogt dat onvoldoende is gemotiveerd waarom sprake is van een onevenredige benadeling zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Bovendien is dat belang onvoldoende zwaarwegend. Daartoe betoogt u dat nergens uit blijkt dat ik tot een zodanige wettelijke geheimhouding verplicht ben dat openbaarmaking op grond van de Wob daaraan in de weg staat. Ook wijst u er in dit verband op dat de Tweede Kamer niet volledig is geïnformeerd en dat u aanwijzingen heeft dat de persoonlijke relatie tussen John van de Heuvel en voormalig staatssecretaris Teeven een rol heeft gespeeld in de rol die de Centrale Autoriteit heeft gespeeld.
5. Nergens blijkt volgens u uit dat het gaat om persoonlijke beleidsopvattingen bedoeld voor intern beraad. U maakt ook bezwaar tegen de weigeringsgrond dat informatie niet wordt verstrekt, omdat persoonlijke beleidsopvattingen zijn verweven met de feiten. U wijst erop dat ik handel op basis van subjectieve informatie die wordt verkregen van een ouder die iets gedaan wil krijgen van het ministerie en tevens wordt gekleurd door het mediabelang van het tv-programma 'Ontvoerd'. U wijst in dit verband op informatie die afkomstig is van een hulpverlener die in de Portugal zaak is gebruikt om de rechtsgang te beïnvloeden.
6. Tot slot stelt u dat het besluit niet volledig is, omdat er volgens u veel documenten zijn die wel onder het bereik van het Wob-verzoek vallen maar niet zijn betrokken bij het bestreden besluit. U wijst in dit verband op de volgende documenten die volgens u ontbreken:
 - a. Werkafspraken tussen de ministeries van Veiligheid en Justitie en Buitenlandse Zaken over het doorgeven van informatie aan de CA die wordt verkregen van Simpel Media.
 - b. Afspraken tussen het ministerie van Buitenlandse Zaken en Simpel Media en afschriften van overleg tussen Buitenlandse Zaken en Simpel Media.
 - c. Correspondentie met derden in het buitenland waar Simpel Media bij betrokken was. Dus alle correspondentie van ambassades in zaken waarbij

Simpel Media bij betrokken was.

d. Correspondentie tussen mijn ministerie en de liaison officers ontbreken.

e. Documenten en correspondentie met de Nationale Politie over zaken waar Simpel Media bij betrokken was.

f. Correspondentie met het ministerie van Veiligheid en Justitie over de bestuurlijke aangelegenheid.

g. Correspondentie met rechtbanken ontbreekt.

h. Concepten van nota's en nota's over de bestuurlijke aangelegenheid.

i. Afspraken tussen medewerkers van de CA en medewerkers van de consulaire afdeling van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

j. Correspondentie tussen het ministerie van Buitenlandse Zaken en het Landelijk Bureau Vermiste Personen ontbreekt.

k. Een gespreksverslag tussen voormalig minister Timmermans en voormalig staatssecretaris Teeven.

l. Gespreksverslagen van gesprekken/afspraken tussen het ministerie van Buitenlandse Zaken en Simpel Media dan wel John van den Heuvel. Het gaat u om documenten in de zaak Portugal vanaf oktober 2014 tot 3 september 2015 en vanaf 23 september 2017.

m. Alle correspondentie met en van de heer Pieter Vermeulen in zaken van Ontvoerd, onder andere maar niet uitsluitend Portugal, Marokko en Duitsland.

Datum
29 januari 2018
Onze referentie
DCV-635/2018

Overwegingen ten aanzien van de gronden van bezwaar

Algemeen

Uw verzoek komt er in de kern erop neer dat u vraagt om alle documenten die betrekking hebben op de wijze waarop mijn ministerie ondersteuning heeft gegeven aan Simpel Media ten behoeve van het tv-programma 'Ontvoerd'.

Alvorens op uw specifieke bezwaren in te gaan, merk ik allereerst op dat een groot deel van uw bezwaarschrift geen bezwaren bevat die gericht zijn tegen mijn beslissing op uw Wob-verzoek. De onder 1 en 2 genoemde bezwaren zien op de betrokkenheid van de Nederlandse overheid bij het tv-programma 'Ontvoerd'. Ze vallen buiten het kader van de Wob en kunnen niet leiden tot een andere beslissing op uw Wob-verzoek. Wel wil ik graag het volgende opmerken als achtergrondinformatie.

De rol van het ministerie van Buitenlandse Zaken is niet anders dan eerder geschetst bij de beantwoording van Kamervragen. Wat betreft uw betoog ten aanzien van het Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV) wil ik u erop wijzen dat het voor een achtergebleven ouder geen verplichting is om een terugleidingsverzoek op grond van het HKOV via de Centrale autoriteit

Internationale Kinderaangelegenheden in te dienen. Er staan ook andere juridische wegen open die door de achtergebleven ouder kunnen worden benut en die tot de terugkeer van het kind kunnen leiden. Die wegen kunnen parallel lopen aan een teruggeleidingsverzoek onder het HKOV. Dat maakt dat ook bij landen die partij zijn bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag een rol kan zijn weggelegd voor het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Datum
29 januari 2018

Onze referentie
DCV-635/2018

Bij een teruggeleidingsprocedure onder het HKOV dient sprake te zijn van een ongeoorloofde overbrenging in strijd met het gezagsrecht van de gewone verblijfplaats van het kind. Indien een kind is meegenomen door de ouder die op dat moment met het eenhoofdig gezag is belast, is er geen sprake van internationale kinderontvoering in de zin van het HKOV. Krijgt een achtergebleven ouder op basis van een lopende gerechtelijke procedure in Nederland echter later alsnog het (eenhoofdig) gezag dan kan de betreffende ouder in het nieuwe land van de gewone verblijfplaats van het kind een procedure ter erkenning en ten uitvoerlegging van de Nederlandse gerechtelijke uitspraak volgen. Binnen de EU (m.u.v. Denemarken) kan dit op grond van de EU-verordening Brussel IIbis, waarbij de Nederlandse gerechtelijke uitspraak omtrent het ouderlijk gezag in beginsel onverwijld door de andere lidstaat dient te worden erkend en ten uitvoer gelegd.

Kinderontvoeringszaken en daaraan gerelateerde zaken zijn veelal complexe juridische dossiers, vooral gelegen op het terrein van het ministerie van Justitie en Veiligheid. Van Simpelmedia ontvangen persoonsgegevens zijn door mijn ministerie in sommige gevallen gedeeld met de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden (hierna: Ca IKA). Daarbij is geen sprake van het delen van informatie via een achterdeur of het vooropstellen van het belang van de bilaterale betrekkingen boven het belang van het kind. De Ca IKA is in Nederland stelselverantwoordelijke voor de uitvoering van de kinderontvoerings- en kinderbeschermingsverdragen. Hierdoor kan de Ca IKA, voor zover daartoe bevoegd, contact onderhouden met de Ca van een andere verdragsstaat voor de uitwisseling van informatie en het bewaken van de voortgang van de procedure. Ook betekent dit dat de Ca IKA het aanspreekpunt is voor mijn ministerie als een ouder al dan niet via tussenkomst van Simpel Media contact met mij opneemt over een zaak. Tevens is de Ca IKA bevoegd mijn ministerie te verzoeken te bemiddelen bij teruggeleidingsverzoeken of andere kind gerelateerde zaken, bij voorbeeld als het gaat om de afgifte van reisdocumenten of het onder de aandacht brengen van een specifiek dossier. Dat maakt dat mijn ministerie tevens contact onderhoudt met de Ca IKA in zaken die betrekking hebben op landen die partij zijn bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Ook kan door mijn ministerie in overleg met de Ca IKA-contact worden opgenomen met de autoriteiten van het andere land over de betreffende aangelegenheid. Gelet op het voorgaande ben ik het niet eens met uw stelling dat mijn ministerie alleen een rol zou mogen spelen bij landen die geen partij zijn bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

De reden dat in een aantal zaken contact heeft plaatsgevonden met de politie of een Officier van Justitie is in verband met NSIS-signalerings (Nationaal Schengen Informatie Systeem). Indien in het buitenland een Nederlands reisdocument wordt aangevraagd t.b.v. een gesignaleerd persoon dient door dit ministerie contact te worden opgenomen met de signalerende instantie om na te gaan of een reisdocument kan worden afgegeven.

U stelt dat mijn ministerie bereid was om reisdocumenten te verstrekken, terwijl een zaak nog onder de rechter was en dat ik me daarmee schuldig maak aan het terugontvoeren van een kind, hetgeen niet in belang is van het kind en in strijd is met het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK).

Reisdocumenten worden uitsluitend verstrekt indien is voldaan aan de vereisten van de Paspoortwet. Derhalve is er mijns inziens geen grond voor het oordeel dat ik eraan meewerk dat een kind onrechtmatig terugkeert naar Nederland en dat ik in strijd handel met het IVRK.

Datum
29 januari 2018

Onze referentie
DCV-635/2018

Een ouder onttrekt het kind aan het gezag van de andere ouder of onttrekt het kind aan een bestaande omgangsregeling. In dat licht bezien wordt er niet aan ontkomen dat de achtergebleven ouder ook informatie deelt over de andere ouder. Die ouder is immers degene die het kind heeft onttrokken aan het gezag of de bestaande omgangsregeling. De achtergebleven ouder schakelt vervolgens Simpel Media in om daarbij te ondersteunen. Die ouder geeft een machtiging aan Simpel Media om namens hem of haar te handelen. Op basis van die machtiging deelt mijn ministerie informatie met Simpel Media over procedures die op het consulaire domein zijn gelegen, zoals bijvoorbeeld of er op basis van de Paspoortwet een reisdocument kan worden afgegeven. Derhalve valt niet in te zien dat ik op onrechtmatige wijze informatie deel met Simpel Media op basis van de afgegeven machtiging.

Onvolledigheid besluit (punt 6 van uw bezwaar)

Mijn ministerie wordt ten aanzien van het programma 'Ontvoerd' in individuele zaken op de hoogte gehouden van de plannen van de programmamakers. Bij mijn ministerie wordt geen centraal dossier bijgehouden van documenten die betrekking hebben op het bedrijf Simpel Media. De documenten zitten (grotendeels) verwerkt in consulaire dossiers. Naar aanleiding van uw bezwaar dat er documenten ontbreken heeft een uitgebreid archiefonderzoek plaatsgevonden in consulaire dossiers, waaronder in individuele consulaire dossiers uit het inmiddels afgesloten papieren archief van het ministerie. Dit heeft geresulteerd in bijgevoegde inventarislijst met documenten die bij eerder onderzoek niet zijn aangetroffen. De documenten die raakvlakken hebben met Simpel Media zijn opgenomen in de inventarislijst. Hierbij zijn mails over en weer (mailwisselingen) over hetzelfde onderwerp beschouwd als één document. Uit de in het onderhavige besluit gegeven motivering in combinatie met de inventarislijst blijkt welke artikelen uit de Wob van toepassing zijn. Een aantal documenten wordt gedeeltelijk openbaar gemaakt.

Voor zover er documenten zijn met werkafspraken met Simpel Media zijn deze betrokken bij het onderhavige Wob-verzoek en het Wob-verzoek van [REDACTED] waarmee het onderhavige Wob-verzoek overlap vertoont. In die Wob-zaak ging het om dezelfde bestuurlijke aangelegenheid. Over deze documenten heb ik reeds besloten, tegen welk besluit momenteel een beroepsprocedure loopt. Deze zijn dan ook niet in onderhavig Wob-verzoek meegenomen.

Een deel van de documenten die u noemt in uw bezwaar zijn gebaseerd op woorden en/of zinsdelen uit eerder openbaar gemaakt documenten op basis waarvan u concludeert dat er meer documenten zouden moeten zijn. Echter, als er in een document is vermeld dat er sprake is van 'afspraken' dan wil dat niet zeggen dat er sprake is van schriftelijke afspraken of verslagen.

Naast het vermoeden dat er afspraken en gespreksverslagen zouden zijn, veronderstelt u in het bezwaar dat er vanuit mijn ministerie contacten zijn geweest met bepaalde instanties en dat daarover documenten aanwezig zijn. Voor zover er documenten over dergelijke contacten zijn, zijn deze betrokken bij het onderhavige Wob-verzoek dan wel het Wob-verzoek van de [REDACTED] waarmee het onderhavige Wob-verzoek overlap vertoont.

Datum
29 januari 2018
Onze referentie
DCV-635/2018

Met betrekking tot de liaison officer merk ik op dat deze valt onder verantwoordelijkheid van de afdeling Landelijk Internationaal Rechtshulpcentrum (LIRC) van de Dienst Landelijke Informatie Organisatie vallend onder de Landelijke Eenheid van de Nationale Politie. Voor zover ambtenaren die onder mijn verantwoordelijkheid vallen informatie hebben gedeeld met een liaison officer of andersom zijn deze betrokken bij het Wob-verzoek. Overige documenten van de liaison officer vallen niet onder mijn verantwoordelijkheid en zijn daarom ook niet betrokken bij het Wob-verzoek.

[REDACTED] en het ministerie hebben niet met elkaar gecorrespondeerd in het kader van zaken van 'Ontvoerd'. De heer [REDACTED] heeft in één zaak zijn diensten aangeboden. Dit was op verzoek van een ouder en stond los van Simpel Media.

Maatschappelijk belang

In algemene zin merk ik op dat de Wob het belang van openbaarmaking voor een goede en democratische besluitvorming als een op zichzelf staand belang veronderstelt en dat het gewicht van dit belang niet afhankelijk is van het onderwerp waarop de documenten betrekking hebben. Dit betekent dat aan een gesteld zwaarwegende belang van openbaarheid van overheidsinformatie vanwege de aard van de bestuurlijke aangelegenheid of de documenten waar om wordt gevraagd, niet meer gewicht kan toekomen. Zie onder meer de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 juli 2015 (ECLI:NL: RVS: 2015:2217).

Wat betreft transparantie en de mogelijkheid tot het voeren van het maatschappelijk debat over het naar uw mening discutabele handelen van mijn ministerie wijs ik u op de door mij beantwoorde vragen van leden van de Tweede Kamer. Hiermee is voldoende informatie beschikbaar is voor het voeren van het debat. Ik wijs in dit verband naar:

- Aangangsel Handelingen, vergaderjaar 2016-2017, nr. 1894;
- Aangangsel Handelingen, vergaderjaar 2016-2017, nr. 1895.

Persoonlijke levenssfeer

De documenten uit individuele consulaire dossiers die zijn geweigerd met een beroep op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer bevatten gevoelige en persoonlijke informatie over kinderen, ouders en andere familieleden of betrokkenen. Deze informatie wordt niet openbaar gemaakt ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze personen. Het gaat met name om informatie die binnen de Consulaire Afdeling aanwezig is in het kader van de publieke taak om Nederlandse burgers consulaire bijstand en advies te bieden over mogelijke nadelige gevolgen van bepaalde acties in het buitenland en waar nodig reisdocumenten te verstrekken. De informatie die ik weiger te verstrekken geeft

inzicht in de persoonlijke en zeer kwetsbare situatie en gevoelens van de desbetreffende kinderen en hun familieleden. Gelet op de aard van de betrokken informatie dien ik hier zeer vertrouwelijk mee om te gaan. In dit verband wijs ik u er verder op dat de Wob, gelet op het bepaalde in artikel 3, eerste lid, van deze wet, de openbaarmaking van informatie in documenten aan eenieder beoogt. Openbaarmaking op grond van de Wob zou dan ook betekenen dat een ieder voor onbepaalde tijd toegang heeft tot de informatie in de documenten die dan openbaar zouden worden gemaakt. Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de kinderen die het betreft, doordat zij met de betrokkenen – voor hen wellicht nog traumatische/traumatiserende – informatie kunnen worden geconfronteerd. Daarbij kent de Wob geen beperkte vorm van openbaarmaking, bijvoorbeeld de openbaarmaking van informatie uit documenten aan één persoon met een bepaald belang.

Datum
29 januari 2018

Onze referentie
DCV-635/2018

Voorts zijn in de documenten de namen van landen te herleiden naar specifieke kinderen en/of hun familieleden. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om gevallen waarbij met het betrokken land bijzonder weinig kindontvoeringszaken spelen en/of aandacht in de media aan de desbetreffende kwestie waardoor met het enkel noemen van de naam van het betrokken land inzicht wordt verkregen in anderszins niet-reeds openbare en persoonsgevoelige informatie, zoals ik hierboven heb uiteengezet. Ik dien mijn eigen afweging te maken op grond van de Wob. Het feit dat bepaalde informatie door een ouder actief is openbaar gemaakt in de media, maakt niet dat minder belang dient te worden gehecht aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is voor mij een zwaarwegend belang is, aangezien dit op grond van artikel 8 van het EVRM en artikel 10 van de Grondwet een grondrecht is.

Gelet op het voorgaande ben ik van oordeel dat ik op goede gronden openbaarmaking van deze informatie heb geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, onder e, van de Wob. Het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer weegt mijns inziens zwaarder dan het publieke belang van openbaarmaking.

Onevenredig benadeling

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob blijft verstrekking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel derden.

Openbaarmaking van informatie die op deze grond is geweigerd, zou naar mijn oordeel leiden tot onevenredige benadeling van organisaties of personen, waaronder verschillende medewerkers van Simpel Media. Deze benadeling bestaat uit het risico dat betrokken personen, zoals het ministerie van Justitie en Veiligheid, ouders en andere familieleden, maar ook Simpel Media als belangenbehartiger van een ouder er niet op kunnen vertrouwen dat ik deze informatie vertrouwelijk houd. Hierdoor worden de betrokken organisaties of personen, waaronder personen die onderwerp van een zaak zijn, onevenredig benadeeld. Hetgeen een goede afhandeling van hun zaak in gevaar brengt. Het

gaat hierbij om informatie die in verregaande mate inzicht biedt in hun denkprocessen, handelingen en keuzes in de individuele dossiers.

De informatie heeft verder betrekking op (de methodes voor) het lokaliseren van kinderen, het afreizen naar het betreffende gebied, het (spaarzame) contact met kinderen, het starten en het verloop van (juridische) procedures. Het is niet in het belang van het kind als de hiervoor genoemde documenten openbaar worden gemaakt. De openbaarmaking van de hier bedoelde informatie kan nadelig zijn voor de goede afhandeling van toekomstige, maar ook thans nog lopende internationale (civiele) kinderontvoeringsdossiers. Indien de hier bedoelde informatie in algemene zin openbaar wordt, dan kunnen kwaadwillende partijen, met name partijen die de verdragsverplichtingen omtrent kinderen tegenwerken of zelfs van plan zijn om tegen te werken, die informatie te dien einde uitbuiten. Ook daarmee zal het belang van het kind, ouders en betrokken organisaties (als Ca. IKA, het ministerie van Justitie en Veiligheid en het ministerie van Buitenlandse Zaken) onevenredig worden benadeeld.

Datum

29 januari 2018

Onze referentie

DCV-635/2018

Gelet op het voorgaande ben ik van oordeel dat het belang om onevenredige benadeling van de betrokken partijen te voorkomen zwaarder weegt dan het algemene belang van openbaarmaking.

Persoonlijke beleidsopvattingen bedoeld voor intern beraad

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat onder het begrip "documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad" onder meer moet worden begrepen: nota's van ambtenaren en hun politieke en ambtelijk leidinggevenden, correspondentie tussen de onderdelen van een ministerie en tussen ministeries onderling, concepten van stukken, agenda's, notulen, samenvattingen en conclusies van interne besprekingen en rapporten van ambtelijke adviescommissies.

Ten aanzien van deze stukken moet uit de aard van de stukken blijken dat ze voor intern beraad zijn bedoeld, of kan redelijkerwijs worden vermoed dat ze bedoeld zijn voor intern beraad.

Deze beperking op de informatieverplichting is in de Wob opgenomen omdat een ongehinderde bijdrage van ambtenaren en van hen die van buiten bij het intern beraad zijn betrokken bij de beleidsvorming en -voorbereiding gewaarborgd moet zijn. Zij moeten in alle openhartigheid onderling en met bewindspersonen kunnen communiceren. Staatsrechtelijk zijn alleen de standpunten die het bestuursorgaan voor zijn rekening wil nemen relevant.

Onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan: meningen, opinies, commentaren, voorstellen, conclusies met de daartoe aangevoerde argumenten.

De documenten die geweigerd zijn op grond van artikel 11 van de Wob zijn merendeels over een weer gestuurde e-mails tussen ambtenaren en nota's met suggesties, adviezen en weergaven opgesteld door ambtenaren waarin zij blijk

geven van een persoonlijke waardering van de feiten en omstandigheden waarover zij adviseren. Deze documenten zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad en bevatten persoonlijke beleidsopvattingen. Zo worden onder andere ideeën uitgewisseld over de manier waarop de betrokken overheidsinstanties in bepaalde zaken ondersteuning kunnen bieden aan Simpel Media, aan de betrokken ouders en/of aan betrokken kinderen. Ik handhaaf mijn standpunt dat ik daarover geen informatie verstrek.

Datum
29 januari 2018

Onze referentie
DCV-635/2018

Het is vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraak van 24 november 2010 in zaak nr. 201003065/1/H3), dat de in documenten opgenomen feiten zodanig verweven kunnen zijn met de daarin eveneens opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen dat deze niet van elkaar zijn te scheiden, hetgeen aan openbaarmaking van die feiten in de weg staat. Overigens komen die feiten ook om reden als hiervoor genoemd (bescherming persoonlijke levenssfeer en voorkoming van onevenredige benadeling) niet voor openbaarmaking in aanmerking. In zoverre handhaaf ik mijn standpunt dat ik daarover geen informatie verstrek.

Besluit

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen verklaar ik uw bezwaar deels gegrond en deels ongegrond en herroep ik het bestreden besluit.

De minister van Buitenlandse Zaken,
namens

De heer
Directeur Consulaire Zaken en Visumbeleid

Een ieder wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, kan daartegen binnen zes weken na de dag van verzending van het besluit beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank in het rechtsgebied waarbinnen zijn woonplaats in Nederland is gelegen.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Awb zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten de naam en het adres van de indiener, de dagtekening en een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, alsmede de gronden van het beroep. Bij het beroepschrift dient zo mogelijk een afschrift van dit besluit te worden overlegd.